

۱۰۸ شهید در شهرستان های تهران

مدیرکل بنیاد شهید و امور ایثارگران
شهرستان‌های استان تهران گفته است که ۱۰۸
نفر از نیروهای نظامی، انتظامی و مردمی در
جریان تجاوز ۱۲ روزه رژیم صهیونیستی به ایران
به شهادت رسیدند. حسین نصرالله در این باره
گفت: «در این حملات شهرستان ری با تقدیم
۲۲ شهید، اسلامشهر ۱۳ شهید، شهرقدس و
مالمرد ۱۱ شهید، شهریار ۱۰ شهید، پاکدشت
و بهارستان هرکدام هشت شهید، رباط کریم،
چهاردانگه و قرچک هرکدام پنج شهید، دماوند
چهار شهید، پردیس، پیشوا و فیروزکوه هرکدام
دو شهید را تقدیم آلمان نظام و مبارزه با
رژیم صهیونی کردند که پیکر برخی از این شهدا
در شهرستان‌های استان تهران تشییع و برای
خاکسپاری به سایر استان‌ها منتقل شدند.»

افزایش ۱۵ درصدی تماس‌های اورژانسی

در ۴۸ ساعت منتهی به سه‌شنبه، تماس‌های تلفنی با مراکز اورژانس در استان‌های درگیر با آلودگی هوا و پدیده ریزگردها، ۱۵ درصد افزایش داشته است. ابوالفضل ماهرخ، مدیر روابط عمومی سازمان اورژانس کشور با اشاره به این افزایش تماس‌ها با مراکز اورژانس به‌دلیل آلودگی هوا و پدیده ریزگردها به‌هشهری آنلاین گفت: «بخش زیادی از این موارد به‌دلیل عدم آگاهی عمومی نسبت به شرایط بحرانی نظیر آلودگی شدید هوا، موج گرما، همچنین انجام اقدامات غیرواصولی در فضای باز رخ داده است.» او ادامه داد: «توجه به بهداشت شخصی و توصیه‌های امنیتی در چنین شرایطی می‌تواند از بروز بسیاری از مشکلات تنفسی و قلبی جلوگیری کند و بار کاری نیروهای اورژانس را نیز کاهش دهد.»

آلودگی ہوا

دومین عامل مرگ و میر

رئیس مرکز تحقیقات آلودگی هوا در پژوهشکده محیط‌زیست دانشگاه علوم پزشکی تهران، آلودگی هوا را دومین عامل مرگ‌ومیر در کشور دانسته است: «در ۲۴ ساعت منتهی به سه‌شنبه، میزان ذرات معلق بالاتر از ۱۰ میکرون و کمتر از آن، ۱۵ تا ۱۱ تیرماه ناسالم در تهران و بسیاری از شهرها ناسالم، بسیار ناسالم و خطرناک گزارش شده است. براساس اطلاعات و داده‌های موجود، شاخص کیفیت هوا به‌دلیل ذرات معلق ۱۰ میکرون و ۲/۵ میکرون در وضعیت ناسالم قرار دارد و این ذرات دلیل آلودگی هواست، و ادامه داد: «داده‌ها نشان می‌دهد که توفان‌های گردوغبار و ریزگردها، عامل اصلی این آلودگی است و این گردوغبار از منابع داخلی و بخشی نیز از خارج از کشور - عراق، سوریه و عربستان - وارد کشور می‌شود. میانگین غلظتی که در ایستگاه‌های شهر تهران گزارش شده است، حدود ۵۰۰ میکروگرم بر متر مکعب بوده و حتی در برخی مواقع ۶۰۰ میکروگرم بر متر مکعب گزارش شده که وضعیت نامطلوبی است.»

مسئله چه راهکاری را می‌تواند در پیش بگیرد، می‌گوید: «انجمن در گام اول تنها کاری که می‌تواند بکند، گفت‌وگو با مدیران بنگاه‌های مطبوعاتی است که تا اطلاع ثانوی برای تعدیل صبر کنند. در عین حال می‌توانیم با برخی نهادهای صندوق‌ها هم گفت‌وگوهایی داشته باشیم که حمایت‌هایی از مطبوعات را صورت دهند.»

او اینها را راهکارهایی موقتی می‌داند: «وضعیت مطبوعات به گونه‌ای است که برخی از این تعدیل‌ها اجتناب‌ناپذیر است.»

به گفته او، برخی از پنگاه‌های بزرگتر مطبوعاتی به‌ویژه در بخش‌های دولتی، در برخی دوره‌ها بیش از اندازه بزرگ شدند: «در زمانی که شرایط معمولی بود، این موضوع را به‌شکلی سپری می‌کردند اما در زمان بحران، فریگی خودش را نشان می‌دهد. ممکن است در یک پنگاه مطبوعاتی هسته مرکزی بخش فنی، توزیع و بازرگانی چندین برابر بیش از حد نیاز باشد. در شرایط بحران این مسئله مهم‌تر می‌شود و تعدیل‌ها رخ می‌دهد.»

حمایت از روزنامه‌نگارانی که این روزها خانه‌نشین شدند، آن چیزی است که از نهاد صنفی‌شان طلب می‌کنند: «حمایت‌ها در شرایط فعلی، حمایت‌های موقتی و کوتاه‌مدت است و برای حمایت‌های بلندمدت باید فکری کرد.»

اواره گفت وگو با برخی نهادهای دولتی را پیشنهاد می‌دهد: «نهادهای صنفی مانند انجمن، باید در تعامل و گفت‌وگو با معاونت مطبوعاتی یا اداره کل مطبوعات داخلی، این مسئله را بررسی کنند که حمایت‌ها از مطبوعات به چه مطبوعاتی اختصاص داده شده و آنها اساساً چقدر بدنه و نیروی واقعی دارند؟ وقتی وارد تحریریه‌ها می‌شویم متوجه می‌شویم که بسیاری از آنها تحریریه ندارند و تنها برای جذب آگهی دولتی یا سهمیه کاغذ وارد مطبوعات شدند. اینها مواردی است که باید به آن پرداخته و این بودجه‌ها باید به اهالی واقعی مطبوعات اختصاص داده شود.» او معتقد است اگر این موضوع مشخص شود، می‌توان بخشی از حمایت‌ها را به نیروهایی که در شرایط فعلی بیکار شدند، اختصاص داد. به گفته او این مسئله به دلیل حل‌نشدن مشکلاتی مانند زیرساخت‌ها، نحوه تخصیص یارانه‌ها و بسیاری مشکلات دیگر، همچنان حل نشده باقی مانده و وارد مسیری شده که در نتیجه آن، با تعداد زیادی عنوان و روزنامه مواجه‌ایم.

انجمن تاکنون نتوانسته لیستی قطعی از روزنامه‌نگارانی که پس از جنگ بیکار شدند را تهیه کند، اما آنها در حال جمع‌آوری این لیست هستند: «جنگ بهانه‌ای شد که ما به این وضعیت بیردازیم اما پیش از این هم بسیاری از همکاران ما که در انجمن هستند به دلیل شرایط نامناسب اقتصادی در مطبوعات، مجبور شدند به روابط عمومی‌ها یا شرکت‌های دیگر کوچ کنند که شرایط بهتری دارند. آنها هم به‌نوعی تعدیل و کوچ از مطبوعات است؛ به همین دلیل هم آمار واقعی تعدیل، بسیار بیشتر است.»

این روزها جامعه بیش از گذشته به اهمیت حضور روزنامه‌نگاران به‌عنوان راپیان و ثبت‌کنندگان وقایعی که از سرشان گذشته، پی برده است اما به‌نظر می‌رسد راه دشوار روزنامه‌نگار ماندن، همچنان برای اهالی مطبوعات پابرجاست.

خوب نبود و از سمت مجموعه به من این اطمینان را دادند که آنچه در توانم است، انجام دهم و نیروهای کمکی دیگری در مجموعه، کاستی‌ها را جبران خواهند کرد.» ماه به پایان می‌رسد، هنوز جنگ است، چشم‌انتظار پیامک حقوقی مانده که از راه نمی‌رسد. بعد از دو روز، کاسه صبرش لبریز می‌شود: «با سردبیرمان تماس گرفتم و گفتم، اولویت پرداخت حقوق با کسانی است که در تحریریه حضور داشتند.» او شوکه ایستاده شده و به سردبیرش می‌گوید: «شما خودتان به من گفتید دور کار باشم و گفتید، وضعیت اینترنت را می‌دانید و نیروهایی که در تحریریه ماندند، برای پوشش اخبار کمک خواهند کرد.»

در نهایت به او اعلام کردند فهرستی از تعدیل نیرو آماده شده: «در بسیاری از مجموعه‌ها تعدیل می‌کنند و در مجموعه ما هم این اتفاق افتاده است.» از او می‌پرسد چه کسانی در لیست تعدیل نیرو هستند و به او گفته می‌شود، یکی از آنها خود اوست: «احساس می‌کردم فریب خوردم و این اتفاق برایم بسیار سنگین بود. خواستند به کارم ادامه دهند تا به شکل رسمی به من اعلام شود.» پیش از جنگ به آنها گفته بودند که تعدیل نخواهند داشت و تگران چیزی نباشد: «اما پس از جنگ، شایعه رفتن مدیر اصلی مجموعه هم به گوش تحریریه رسیده بود.»

او توانسته حقوق خردادما را دریافت کند اما مدیران مالی گفتند که زمان پرداخت سنوات و دیگر حقوقشان معلوم نیست: «اگر دوباره جنگ شود مشخص نیست کی بتوانیم پرداخت کنیم. اما اگر جنگ نشود در سه‌ماه آن را پرداخت می‌کنیم.» او سابقه کار چندساله در این رسانه را داشت که با چنین تعدیلی روبرو شد: «فشار آنها بسیار ناراحت‌کننده، ظالمانه و توهین‌آمیز بود. آنها انسانیت را در نظر نگرفتند که ما را در شرایط جنگی تعدیل کردند.»

▼ تعدیل دوسوم خبرنگاران در بعضی رسانه‌ها

خانه‌نشینی اهالی مطبوعات در این روزها می‌تواند معنایی متفاوت داشته باشد. همان‌هایی که در خط اول اطلاع‌رسانی ایستادند، از جان کوشیدند که خبرها در آتش نسوزند و از بین نروند، حالا که شعله جنگ فروکش کرده، خانه‌نشین اجباری شدند.

مرتضی کاردر، عضو هیئت‌مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران به «هم‌میهن» می‌گوید که جنگ تشدیدکننده این وضعیت بود: «خبرهایی که در این مدت از رسانه‌ها می‌شنیدیم، نشان می‌داد تعدیل دوسوم کارمندان و خبرنگاران در برخی رسانه‌ها اتفاق افتاده و این درحالی است که سامانه توزیع مختل شده بود، به دلیل شرایط جنگی ماشین‌ها به‌دراحتی حرکت نمی‌کردند و هواپیماها هم امکان تردد نداشتند که روزنامه‌ها را به شهرستان‌ها برسانند و همان نظام نیم‌بند توزیع هم از بین رفته بود. توزیع حداقلی در ادارات، نهادهای، سازمان‌ها و دهکده‌ها هم به صفر رسیده بود. درنهایت مدیران مطبوعات به این نتیجه رسیدند که ادامه این شرایط منجر به تعدیل نیروهایشان می‌شود. او از مسکوت‌ماندن این موضوع بر اثر برخی رایزنی‌ها خبر می‌دهد: «اما من فکر می‌کنم دیر یا زود این اتفاق به‌شکلی خواهد افتاد.»

کارد در پاسخ به این سوال که انجمن برای این

خبرگزاری می‌گوید: «من مجبورم برای تامین زندگی چندجا کار کنم. نصف اجاره خانه‌ام را با درآمد از این خبرگزاری می‌پردازم».

شنیدن این خبر مرا بسیار شوکه کرد.» پس از پیگیری‌های مستمر اعضای تحریریه، به آنها می‌گویند همان شبی که جنگ شد، یکی از شرکت‌های تبلیغاتی صاحب‌نام در رسانه که بخش تبلیغات بسیاری از سایت‌های خبری را در دست دارد، حساب‌هایش را بسته و چک‌هایش پاس نشدند.

مدیران رسانه همان شب تصمیم به بستن سایت گرفتند: «آنها توان پرداخت حقوق خردادماه را هم نداشتند. در تحریریه ما ۳۸ نفر کار می‌کردند که ۱۰ نفر آنها تعدیل شدند.» مدیران به آنها اعلام کردند، می‌توانند حقوق ۲۳ روز خردادماه را بدهند اما هنوز هم پرداخت نشده است: «آنهايي که ماندند، قبول کردند با حقوق ۲۳ روز در ماه کار خواهند کرد.» آنها که رفتند از مدیران برگزاری خواستند تا نامه اخراج آنها را بزنند که اگر نتوانستند کاری پیدا کنند، بتوانند حداقل از حقوق بیکاری استفاده کنند: «سرديبين به ما گفت، بايد خودمان با مدير مسئول صحبت كنيم؛ چون معلوم نيست كه قبول كنند.» سوالي كه مدام در ذهن روزنامه‌نگاران تعدیل شده می‌چرخد این است: «جنگ در روزهای پایانی ماه شروع شد و کسب‌وکاری که برای ۱۲ روز نتواند دوام بیاورد در همه مدت فعالیت‌اش، چه کار کرده است؟ پس در هشت‌سال جنگ کسب‌وکارها چه طوری زنده ماندند و ادامه دادند؟» اوای خردادماه بود که در همین تحریریه صدای اعتراض‌ها برای کم‌بودن میزان افزایش حقوق صلا‌ت بلند شد و در پاسخ به آنها گفتند: «مشکلات شما به ما ربطی ندارد.» آنها این روزها بسیار آزرده‌اند؛ چون حالا مشکلات مالی رسانه، به آنها ارتباط دارد.

▼ **ویراستارها هم رفتند**

در یکی از رسانه‌ها، تعدیل نیرو به تحریریه نرسید؛ هر چند اضطراب تعدیل نیروی ۲۰ تا ۳۰ نفر به تحریریه رسید. بر تن بخش تصحیح و ویراستاری، منابع انسانی و مالی، مهر تعدیل نشست: «ناگهان اعلام کردند نیازی به بخش ویراستاری ندارند و می‌خواهند این بخش را حذف کنند.» در بخش ویراستاری هشت‌نفر بودند و از آنجا خواسته شد که خودشان چهار نفر را برای تعدیل داوطلبانه انتخاب کنند.

سوم تبره‌ما بود که بدون هیچ توضیحی بیکار شد: «مدیر فنی به کسانی که تعدیل شدند اعلام کرد، مسئول بخش ویراستاری اسامی کسانی که تعدیل شدند را داده اما مدیر ویراستاری می‌گوید، ما توسط مدیر فنی برای تعدیل انتخاب شدیم.» به آنها گفته شده بود از این به بعد خبرنگاران باید خودشان خبرهایشان را بخوانند و نیازی به بخش ویراستاری نیست؛ گفتند چندین ماه است که در حال بررسی این موضوع هستند و به جنگ ارتباطی نرساد. «اگر چنین بود، باید زودتر به ما اعلام می کردند، نه اینکه در شرایط جنگ چنین چیزی را به ما اعلام کنند.»

آتش جنگ که بلند شد، تعدادی از صفحات روزنامه‌ها در آن سوختند. یکی از روزنامه‌نگاران یکی از روزنامه‌ها در این باره به «هم‌میهن» می‌گوید: «از همان ابتدا مشخص نبود روزنامه قرار است با تعداد صفحات کامل منتشر شود یا نه، ولی درنهایت سه روز بعد اعلام کردند که روزنامه با نصف صفحات منتشر خواهد شد و این روال تا زمان آتش‌بس ادامه پیدا کرد.»

هفته دوم خبرهایی از آتش جدید میان اعضای تحریریه می‌پیچد: «اواسط دوران جنگ گفتند، تنها دیران هر صفحه بمانند و خبرنگاران اخراج شوند اما نهایی نشد و قرار شد لیستی تهیه شود و بسته به عملکرد و سابقه کار، تعدیل نیرو اتفاق بیفتد. پس از آتش‌سوزی ما تگرایی و اضطراب این را داشتیم که در لیست هستیم یا نه.»

اما موج تعدیل با برخی راینی‌ها به تحریریه نرسید و مدیران روزنامه برای آنکه روزنامه‌نگاران را مطمئن کنند به‌جای آنکه قرارداد سه‌ماهه تابستان را در انتهای تابستان به آنها بدهند، در همان روزهای پس از آتش‌بس قراردادها را امضاء کردند: «این روزها در ساختار روزنامه، بخش ویراستاری وجود ندارد، نمی‌از آنها تعدیل شدند و آنهایی که هستند به ما می‌گویند، مطالب شما خوانده نمی‌شود. یک عده رفتند و آنها که ماندند هم موقعیت شغلی تعریف‌شده‌ای در ساختار ندارند و این موضوع بسیار مبهم است و پرس‌وجوهای ما به نتیجه نرسیده است.» بخش منابع انسانی روزنامه با شش کارمند به‌طور کامل تعدیل شده و در بخش مالی هم هشت نفر تعدیل شدند که نیمی از پرسنل این بخش را در برمی‌گیرند.

▼ احساس فریب

یکی از همان روزهایی که ساختمان تهران زیر بمباران موشک و پهباد می‌لرزد، به آنها گفتند ساختمان را تخلیه کنید و دور کار شوید؛ شرایط دورکاری به شما اعلام می‌شود. «م» هم به خانه می‌رود و در پی اضطراب خانواده‌اش، روانه شهرستان می‌شوند: «اوضاع اینترنت

شناسه آگهی: ۱۹۵۷۹۱۱